

Affaldskarakterisering

Som noget nyt i forhold til dansk lovgivning og praksis skal affaldet karakteriseres, før det deponeres. Affaldskarakteriseringen sker ved hjælp af standardiserede analyse- og adfærdstestningsmetoder af affaldets udvaskningsegenskaber på kort og lang sigt og af dets øvrige karakteristiske egenskaber. Karakteriseringen skal anvendes til sikring af, at der kun deponeres de affaldstyper, anlægget er godkendt til at modtage, og at affaldet deponeres i overensstemmelse med anlæggets indretning. Miljøbeskyttelsesloven indeholder allerede hjemmel til at fastsætte regler herom.

Tilpasning af direktivets bilag i lyset af den videnskabelige og tekniske udvikling vedtages af Kommissionen bistået af et teknisk udvalg sammensat af repræsentanter for medlemslandenes myndigheder. Forslag til standardisering af kontrol-, prøveudtagnings- og analysemetoder og forslag til kriterier for affaldskarakterisering skal vedtages af Kommissionen senest den 16. juli 2001. Den resterende del af tilpasningen af direktivets bilag - blandt andet fastlæggelse af ensartede procedurer for affaldsklassifikation og -modtagelse - skal være tilendebragt senest den 16. juli 2002. Affaldsklassifikationen har til formål at fastlægge kriterier for, hvilke typer af det karakteriserede affald der må deponeres på de enkelte kategorier af deponeringsanlæg.

4. Deponeringsanlæg i Danmark i dag

Deponeringsanlæg er en samlebetegnelse for anlæg til deponering af affald - uanset affaldets karakter. Udgangspunktet er, at affald, der kan håndteres miljømæssigt forsvarligt på anden måde, ikke må deponeres. Også de såkaldte specialdepoter, der kun modtager én nærmere bestemt type affald, er deponeringsanlæg. Det kan for eksempel være depoter til slagger, flyveaske eller produktionsaffald fra én industrivirksomhed. Et deponeringsanlæg kan være lokaliseret i det åbne land eller f.eks. som et internt depot på en virksomhed. Ifølge Miljøstyrelsens "Affaldsstatistik 1999" var der ved udgangen af 1994 registreret 64 deponeringsanlæg og 63 specialdepoter, hvoraf en del dog er beliggende som selvstændige enheder på de 64 deponeringsanlæg, og endelig var der registreret 49 fyldpladser.

Ifølge en spørgeskemaundersøgelse gennemført af Miljøstyrelsen i februar/marts 2001 eksisterer der i dag 134 miljøgodkendte deponeringsanlæg i Danmark. Af disse er 100 anlæg ejet af offentlige myndigheder, mens 34 er i privat eje. De 100 offentlige anlæg fordeler sig med 51 deponeringsanlæg (lossepladser), 25 fyldpladser samt 24 specialdepoter. Hvad angår de

private anlæg fordeler disse sig med 3 deponeringsanlæg (lossepladser), 10 fyldpladser samt 21 specialdepoter. Ifølge undersøgelsen er retsbeskyttelsesperioden udløbet for knap halvdelen af de i alt 134 deponeringsanlæg.

Regnvand og eventuelt også overfladevand siver ned gennem det deponerede affald. Den væske, der herefter siver ud fra affaldet, kaldes perkolat og indeholder stort set altid miljøfarlige stoffer. Desuden kan der dannes gasser i affaldet - herunder metangas - der kan føre til eksplosionsfare i bygninger m.v. på og omkring deponeringsanlægget, antændelse af det deponerede affald samt skader på den omgivende vegetation. Overvågning og kontrol med, at der ikke sker uacceptabel påvirkning af miljøet foregår derfor først og fremmest ved hjælp af løbende målinger af perkolatets indhold af miljøfarlige stoffer, måling af perkolatforekomsten i grundvand og overfladevand og ved forebyggelse af og kontrol med dannelsen af gas i affaldet.

Driften af et deponeringsanlæg omfatter ikke alene den periode, hvor anlægget etableres og herefter modtager affald til deponering. Driften omfatter desuden en nedlukningsfase, hvor anlæggets deponeringsenheder løbende dækkes med jord (slutafdækning) og sædvanligvis tilsås eller beplantes i takt med, at enhederne er fyldt op til den fastlagte udformning af terrænet. Driften af anlægget omfatter endelig en langvarig efterbehandlingsperiode, hvor anlæggets ejer fortsat er ansvarlig for vedligeholdelse, overvågning og kontrol med, om der sker påvirkning af det omgivende miljø - for eksempel grundvand og overfladevand.

Deponeringsanlæg er omfattet af godkendelsesordningen i miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. Miljøstyrelsen udsendte i 1997 en vejledning om affaldsdeponering, der indeholder deponeringstrategi, overordnede procedurer og retningslinier for accept af affald, forundersøgelser i forbindelse med lokalisering af anlæg, indretning af deponeringsanlæg, herunder miljøbeskyttende systemer, membransystemer, drænsystemer og perkolatopsamling, håndtering af gas, der dannes i affaldet, den daglige drift, kontrol og tilsyn både i drifts- og efterbehandlingsperioden og retablering af området. Vejledningens indhold lægger sig tæt op ad principperne i direktivet.

5. Forslag til dansk gennemførelse af direktivet

Direktivet foreslås gennemført i dansk ret dels ved nærværende lovforslag og dels ved udstedelse af formeltlig 2 bekendtgørelser.

Forslaget til ændring af miljøbeskyttelsesloven og jordforureningsloven indeholder: